

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๙/๒๕๔๘

นายทะเบียนพระคราเมือง
พระบรมราชชนนีไทย

ผู้ร้อง
ผู้ถูกฟ้อง

พ.ร.บ. ว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๖๕ วรคหนึ่ง (๕) และวรคสอง

พระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคราเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๙ กำหนดให้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพระคราเมือง พระคราเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไปโดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และมีสาขาพระคราเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา และมาตรา ๖๕ วรคหนึ่ง (๕) กำหนดให้พระคราเมืองยื่มเลิกหรือยุบด้วยเหตุที่พระคราเมืองไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๙ โดยให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาว่า หากมีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นจริง ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพระคราเมืองนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อครบหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ร้องรับจดแจ้งการจัดตั้งพระคราเมืองไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายศาลรัฐธรรมนูญจึงสั่งให้ยุบพระคราเมืองโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรคสอง

ย่อโดย นายชัยธร หัตกรรม
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นางสาวไพรยา ทัศนสกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๐

นางสาวราวีนี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๕

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขานุการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ